

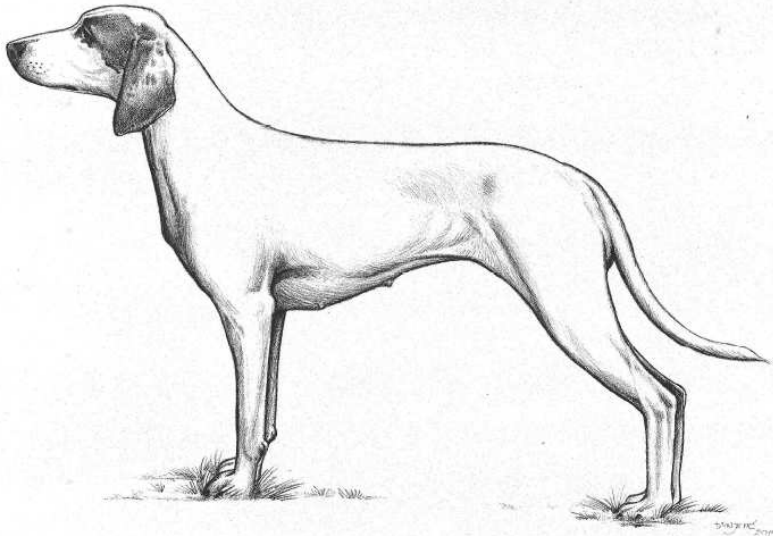
Ryhmä: 6

FCI:n numero: 151
Hyväksytty: FCI 29.5.2015
Kennelliitto 16.2.2016

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

**LYHYTKARVAINEN
ISTRIANAJOKOIRA
(ISTARSKI KRATKODLAKI GONIČ)**
Alkuperämaa: Kroatia

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Erittäin kestävä ajokoiraa, joka soveltuu erityisesti jäniksen, ketun ja villisian metsästyksen mutta myös kytkettyinä jäljestäväksi koiraksi.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat
Käyttökoetulos vaaditaan

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu polveutuu Adrianmeren itärannikon vanhasta valkokirjavasta ajokoirasta. Varhaisin todiste sen olemassaolosta löytyy Dubrovnikin fransiskaani luostarista (rakennettu 1327–1348), jossa eräässä pylväässä on kuvattu neljä tämäntyyppistä koiraa. Lyhytkarvaisen istrianajokoiran kantamuoto on kuvattu v. 1474 maalatussa freskossa "Kolmen kuninkaan kumarrus", joka sijaitsee Istriassa Beramin kylän hautauskappelissa, sekä Zadarin Pyhän Fransiskuksen kirkon Neitsyt Maria -alttarimaalauksessa vuodelta 1476, jossa sen karva on kolmivärinen. Rotu on kuvattu v. 1719 Dakovon piispa Petar Bakicin teoksessa, jossa kerrotaan rodun kasvatuksen alkaneen jo ennen 1300-lukua. FCI julkaisi ensimmäisen rotumääritelmän 2.4.1955.

YLEISVAIKUTELMA: Jalo, voimakas, keskikokoinen ajokoiraa. Solakka, tyylikäs runko, ilman minkäänlaista karkeutta. Tasapainoiset liikkeet ja lyhyt, hieno, lumivalkoinen karvapeite, jossa on oranssinväriset merkit päässä ja rungossa. Sukupuolileiman tulee olla selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Mittasuhteiltaan suorakaide, rungon pituus säkäkorkeutta suurempi. Etäisyys maasta kyynärpäähän on noin puolet säkäkorkeudesta. Kallo on hieman kuonoa pitempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Helposti koulutettavissa metsästyksessä, erinomainen ja erittäin suosittu metsästyskoira. Soveltuu kaikenlaisiin maastoihin, erityisesti epätasaiseen ja kiviseen Karstin alueen maastoon. Voimakas, sointuva haukku. Luonteeltaan eloisa, lempeä, mukautuva ja tottelevainen, omistajaansa hyvin kiintynyt mutta vieraita kohtaan varautunut. Ei koskaan hermostunut eikä vihainen.

PÄÄ: Sopusuhtainen, tyylikäs ja pitkänomainen. Pään linjat hieman eriyvät.

Kallo: Hieman kuonoa pitempi, levein kohta korvien välissä. Otsa on hieman pyöristynyt. Hieman erottuva niskakyyhmy, kohtuullinen otsaurrue.

Otsapenger: Hieman erottuva.

Kirsu: Kuononselän tasolla, sieraimet hyvin avoimet. Kirsu ja sierainten sisäpuoli ovat kauttaaltaan mustat tai ruskeat. Osittainen pigmentin puutos kirsussa sallitaan mutta se ei ole toivottua.

Kuono: Voimakas, hieman kalloa lyhyempi, otsapenkereestä kirsua kohti kapeneva mutta ei liian kapea tai suippo. Kuononselkä on suora.

Huulet: Ohuet ja tiiviit, suupieli ei erotu. Täysin pigmentoituneet ja kirsun väriset. Osittainen pigmentin puutos huulissa sallitaan mutta ei ole toivottu.

Leuat / hampaat: Vahvat ja säännölliset leuat, hampaat valkoiset ja tasaisessa rivissä. Leikkaava purenta, etuhampaat kohtisuorassa leukoihin nähden. Täydellinen purenta (42 hammasta) on toivotuin, P1- ja M3-hampaiden puuttumista ei oteta huomioon. Muiden hampaiden puuttuminen ei ole toivottavaa.

Posket: Poskilihakset ja -luut eivät ole liian korostuneet.

Silmät: Keskikokoiset, kohtuullisen etäällä toisistaan ja vaakatasoon nähden 10–15° kulmassa. Muodoltaan soikeat ja väriltään tummanruskeat, ilme on älykäs. Silmäluomet ovat tiiviit, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset, ja pigmentoituneet kirsun värin mukaisesti. Osittainen pigmentin puutos silmäluomissa sallitaan mutta ei ole toivottua.

Korvat: Riippuvat ja päänmyötäiset, silmien tasolle kiinnittyneet. Kärjestään pyöristyneen tasavivuisen kolmion muotoiset, eteenpäin vedettyinä ulottuvat suupieleen. Korvat ovat ohuet ja lyhyen karvan peittämät ja ne laskeutuvat ilman poimuja tai kiertymistä, korvarusto ei ole ulkoneva.

KAULA: Vahva ja lihaksikas, asennoltaan 45° kulmassa vaakatasoon nähden. Kaula kapenee päätä kohti, kaulanahka on tiivis ja kuiva, vailla selviä poimuja.

RUNKO: Vahva, tasapainoisesti kehittynyt.

Säkä: Hyvin kehittynyt.

Selkä: Vahva, lihaksikas ja vaakasuora.

Lanne: Keskipitkä, leveä, lihaksikas, kiinteä ja sulavasti lantioon liittyvä.

Lantio: Hieman säkää alempana. Lihaksikas, voimakas, leveä ja viisto, 25–30° kulmassa vaakatasoon nähden.

Rintakehä: Syvä, leveä ja tilava mutta ei tynnyrimäinen eikä liian leveä. Rintakehä ulottuu kyynärpäihin. Hyvin kaartuvat kylkiluut.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva kohoaa kevyesti rintalastan takaa kohti kuvetta.

HÄNTÄ: Jatkaa lantion linjaa. Tyvestään vahva, kapenee vähitellen kohti hännänpäätä. Alas vedettynä häntä ulottuu kintereeseen tai jopa sen alle. Asennoltaan sapelimaisesti selkälänjan alapuolella. Koiran ollessa kiihtynyt hännän asento voi olla korkeampi mutta ei selän yli kaartuva eikä myöskään rungon alle vetäytyvä. Häntä on kauttaaltaan lyhyen karvan peittämä; joskus hännän alapuolella karva on hieman pitempää, mutta tämä ei ole toivottavaa.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Runkoon nähden sopusuhtaiset ja tasapainoisesti kulmautuneet.

Lavat: Keskipitkät ja lihaksikkaat, lapakulma on 115–120°.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Vahvat, pyöreäluiset mutta eivät raskaat. Hyvin lihaksikkaat, edestä katsottuna yhdensuuntaiset.

Ranteet: Lyhyet ja joustavat.

Välikämmenet: Joustavat, hieman viistot.

Etukäpälät: Muodoltaan soikeat, varpaat ovat tiiviisti yhdessä. Vahvat päkiät ja kynnet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Vahvat ja joustavaliikkeiset.

Reidet: Vahvat ja lihaksikkaat.

Sääret: Noin 40° kulmassa vaakatasoon nähden.

Kinteret: Vahvat ja kiinteät, kinnerkulma noin 130°.

Väljalat: Lähes pystysuorat, tiiviit ja joustavat.

Takakäpälät: Muodoltaan soikeat, varpaat ovat tiiviisti yhdessä. Vahvat päkiät ja kynnet.

LIIKKEET: Tasapainoiset, sujuvat ja pitkäaskeliset, tehokas takaraajan työntö. Selän tulee mieluiten pysyä vakaana, koira ei saa astua ristiin.

NAHKA: Joustava, ohut ja poimuton, väriltään vaaleanpunainen. Pääsäkään ei saa olla ryppyjä. Ihossa on usein harmahtavan mustia (joskus ruskehtavia) pigmenttilaikkua, jotka näkyvät valkoisen karvan läpi eikä tämä ole virhe.

KARVAPEITE

Karva: Karva on kovaa, tiheää, kiiltävää ja tiiviisti rungonmyötäistä, noin 1–2 cm pitkää. Karva voi joskus olla hieman pitempää reisien takaosassa ja hännän alapuolella, mutta tämä ei ole toivottavaa.

Väri: Perusväri on lumivalkoinen. Rungossa ja päässä on laikkuja jotka voivat olla mitä tahansa oranssin sävyä, mutta niiden tulee olla samanvärisiä. Oranssia väriä ei saa olla enempää kuin 1/3. Päässä merkkejä voi olla korvissa, kallossa ja kuonossa, mutta koko pää ei saa olla täysin väritynyt; symmetriset merkit ovat toivotuimmat. Rungossa laikut voivat sijaita missä tahansa; useimmiten niitä on selässä, rintakehässä ja hännäntyven ympärillä, ja niiden tulee olla selkeästi erillään. Laikut eivät saa olla väriltään epätasaiset tai reunoiltaan haalistuneet. Pieniä, valkoisen perusvärin läpi erottuvia pilkkua on usein korvissa.

KOKO

SÄKÄKORKEUS:

Urokset 49–53 cm

Nartut 47–51 cm

Erinomaisilla yksilöillä hyväksytään ± 3 cm poikkeama ihannekorkeudesta.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Yhtenevät pään linjat (kovera profiili).
- Kallo-osaa pitempi tai epätyypillisen lyhyt kuono-osa.
- Kovera tai kyömy kuononselkä.
- Ala- tai yläpurenta, vino purenta.
- Herasilmä.
- Täydellinen pigmentin puutos kirsussa, silmäluomissa tai huulten reunoissa.
- Runko säkäkorkeutta lyhyempi.
- Matalaraajainen, pitkänomainen muoto (kondrodystrofinen).
- Kiertynyt tai sivulle kaartuva häntä.
- Yli 2,5 cm pitkä karva rungossa.
- Punaiset, kastanjanruskeat tai sitruunankeltaiset merkit; muu kuin rotumääritelmässä kuvailtu väritys.
- Kolmivärisyys.
- Annetun säkäkorkeuden ylitys tai alitus.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.